

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.10.2008

Č. j. R088/2008/02-20628/2008/310-AS

V Brně dne 14. října 2008

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 10. 4. 2008 společností

- **Pradědský lesní závod, a. s., IČ 471 51 218, se sídlem 793 26 Vrbno pod Pradědem, Nádražní čp. 599,** jednající předsedou představenstva Janem Stejskalem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. 3. 2008, č. j. S316/2007/VZ-05359/2008/510/MO,

které bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vydáno ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele - **Lesy České republiky, s. p., IČ 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové,** jednající Ing. Jiřím Novákem generálním ředitelem - učiněných ve správním řízení při zadávání veřejné zakázky „**Provedení lesnických činností od 01. 01. 2008, SÚJ č. 10402**“, zadávané v otevřeném řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 13. 7. 2007 pod ev. č. 60009076 a následně opraveno dne 6. 8. 2007 a dne 10. 8. 2007, jehož dalším účastníkem je

- vybraný uchazeč – **KATR a. s., IČ 258 58 947, se sídlem Potočná 334/5, 793 43 Stará Ves,** jednající Ing. Františkem Příkaským, předsedou představenstva

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. 3. 2008,
č. j. S316/2007/VZ-05359/2008/510/MO

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Lesy České republiky, s. p., IČ 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, jednající Ing. Jiřím Novákem generálním ředitelem, (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), v informačním systému veřejných zakázek dne 13. 7. 2007 a následně opravil dne 6. 8. 2007 a dne 10. 8. 2007 pod ev. č. 60009076, oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky na „Provedení lesnických činností od 01. 01. 2008, SÚJ č. 10402“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), obdržel návrh společnosti, Pradědský lesní závod, a. s., IČ 471 51 218, se sídlem 793 26 Vrbno pod Pradědem, Nádražní čp. 599, jednající předsedou představenstva Janem Stejskalem, (dále jen „navrhovatel“) na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, směřující proti podmínkám zadání veřejné zakázky. Dnem 8. 11. 2007, kdy Úřad obdržel uvedený návrh, bylo podle § 113 zákona zahájeno řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu.

Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 25. 3. 2008 rozhodnutí č. j. S316/2007/VZ-05359/2008/510/MO, kterým:
ve výroku I. podle § 118 ZVZ správní řízení zastavil,
ve výroku II. podle § 119 odst. 2 ZVZ a podle § 1 odst. 1 vyhl. č. 328/2006 Sb. rozhodl, že zadavateli nevzniká povinnost nahradit náklady řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
4. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvedl, že poté co přezkoumal na základě ustanovení § 112 a násl. ZVZ předmětnou veřejnou zakázku dospěl k závěru, že je na místě správní řízení zastavit v souladu ustanovením § 118 ZVZ.

Ve vztahu k námitkám navrhovatele:

5. Úřad neshledal, že by zadavatel porušil ustanovení § 44 odst. 1 ZVZ **při vymezení předmětu veřejné zakázky**. Úřad ve svém rozhodnutí připustil, že nebylo v moci

zadavatele stanovit rozsah předmětu veřejné zakázky v době jejího zadávání zcela přesně tak, jak tomu bude ve skutečnosti. V rámci svých možností však zadavatel zadal předmět veřejné zakázky s dostatečnou přesností. Bylo na uchazečích, jakým způsobem na základě svých zkušeností zpracují své nabídky. Úřad poukázal na přílohu č. 2, na kterou odkazuje bod 1 zadávací dokumentace, v níž je předmět veřejné zakázky specifikován detailně. Dále Úřad ve svém rozhodnutí poukázal na zadávací dokumentaci, konkrétně na čl. VII. odst. 1 smlouvy o poskytování lesnických činností, který se rovněž zabývá detailnějším vymezením předmětu veřejné zakázky.

6. Úřad se neztotožnil s tvrzením navrhovatele, „že nabídky uchazečů vykazují **značné rozdíly v cenových nabídkách jednotlivých uchazečů.**“ Z předložené dokumentace vyplynulo, že celkem bylo podáno 5 nabídek, přičemž nejnižší nabídková cena činila 23,986.676,-- Kč bez DPH a nejvyšší 30,182.878,-- Kč bez DPH. Cenový rozdíl mezi jednotlivými nabídkami tedy nelze hodnotit jako neobvyklý, naopak z nabídkových cen lze usuzovat, že jejich výše jsou navzájem velmi podobné.
7. Úřad v závěrech svého rozhodnutí dovedl, že nedošlo ani k porušení § 44 odst. 1 ZVZ tím, že by zadavatel stanovil **nejasnou konstrukci ceny v důsledku míry inflace.** Zadavatel jednoznačně stanovil, že uchazeči ve svých nabídkách uvedou celkovou cenu veřejné zakázky za celou dobu trvání smlouvy, přičemž tato cena bude stanovena jako nejvýše přípustná. Z toho vyplývá, že je na každém uchazeči, aby ceny stanovil takovým způsobem, aby je při obvyklém vývoji inflace byl schopen dodržet. Zadavatel neuvedl, ani nenaznačil, že by ceny měly být valorizovány o míru inflace.
8. K návrhům navrhovatele na **doplnění dokazování v rámci správního řízení o znalecký posudek a místní šetření** zaujal Úřad stanovisko, že by se jednalo o nadbytečné a neúčelné doplnění dokazování, neboť potřebné informace zjistil z předložených podkladů.
9. K postupu při rozhodování o návrhu na uložení předběžného opatření Úřad uvedl, že neshledal důvody pro jeho vydání podle § 117 odst. 1 ZVZ, proto návrh na jeho vydání zamítl.
10. K výroku pod bodem II, který se týká nákladů řízení, Úřad uvedl, že součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis. Podle § 1 vyhlášky 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách je zadavatel povinen uhradit náklady řízení o přezkoumání úkonů zadavatele paušální částkou v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 ZVZ o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele. Protože Úřad správní řízení zastavil, nevznikla zadavateli ani povinnost hradit náklady řízení.

II. Námitky rozkladu

11. Úřad obdržel od navrhovatele proti shora uvedenému rozhodnutí rozklad ze dne 9. 4. 2008, v němž uvádí, že nesouhlasí s výroky napadeného rozhodnutí, jakožto i s jejich odůvodněním.
12. Navrhovatel vytýká Úřadu, že **neprovedl jím navržené důkazy**, které podle jeho názoru jsou nezbytné pro posouzení věci. Konkrétně **znalecký posudek** k otázce vymezení předmětu veřejné zakázky a místní šetření na smluvní územní jednotce 10402 (dále jen „SÚJ 10402“). Neprovedení těchto důkazů z procesního hlediska podle navrhovatele Úřad řádně nezduvodnil.
13. Úřad podle názoru navrhovatele **nesprávně určil okruh účastníků**, pokud přibral do řízení vybraného uchazeče. Poukázal na § 116 ZVZ a na to, že podmínku druhé části věty tohoto paragrafu předmětné správní řízení nesplňuje, neboť navrhovatel napadl pouze zadávací podmínky veřejné zakázky a nikoli rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Navíc považuje navrhovatel přibrání vybraného uchazeče za procesně neekonomický postup. V této souvislosti poukázal navrhovatel na svůj rozklad ze 4. 3. 2008, o němž nebylo dosud rozhodnuto, a v němž rovněž vytýkal toto procesní pochybení, spočívající v nesprávném určení okruhu účastníků.
14. Navrhovatel vytkl Úřadu **průtahy v řízení**, když podle něho zákonné lhůty v uvedeném řízení nebyly dodrženy v souladu s ustanovením § 6 a § 71 odst. 3 správního řádu (dále jen „SŘ“). V této souvislosti poukázal na judikaturu Evropského soudního dvora ve věci Alcatel Austria AG a jiní (rozhodnutí C-81/98 ze dne 28. 10. 1999, v souladu s nímž jsou členské státy povinny zajistit efektivní výkon práv garantovaných uchazečům právem ES a to zejména s ohledem na časový rámec přezkumného řízení. Navrhovatel konstatuje, že mu není umožněno efektivně se v rámci správního řízení domoci svých práv v důsledku těchto průtahů v řízení.
15. Podle navrhovatele veřejná zakázka **neobsahuje dostatečnou specifikaci předmětu**. Navrhovatel tvrdí, že ani rámcové vymezení předmětu plnění veřejné zakázky obsažené v kap. 1 zadávací dokumentace, ani nabídkový soubor (listy Sumářů) obsažený v příloze č. 2 zadávací dokumentace, neobsahují dostatečnou specifikaci předmětu veřejné zakázky, která by uchazečům umožnila zpracování nabídky, zejména nabídkové ceny, na základě přesné znalosti požadovaného plnění. Podle navrhovatele nebyl přesně znám charakter území, na kterém budou příslušné služby realizovány. Údaje v příloze č. 2 zadávací dokumentace považuje navrhovatel za nereálné (smyšlené). Podle navrhovatele není z předmětné veřejné zakázky zřejmé, v jakém období mají být jednotlivé služby pěstební a těžební realizovány. Přitom časové vymezení realizace služeb je podle navrhovatele zásadní. Uchazečům nebyl podle navrhovatele znám přesný charakter území, na kterém budou příslušné služby realizovány. Tyto skutečnosti jsou přitom podle navrhovatele nezbytné pro stanovení nabídkové ceny.
16. Podle navrhovatele se Úřad nevypořádal s nerovností podmínek mezi uchazeči, kteří mají zkušenosti z činností v konkrétní SÚJ a uchazeči, kteří na předmětné SÚJ dosud činnost nevyvíjeli.

17. Za nedostatečné považuje navrhovatel i vymezení rozsahu předmětu veřejné zakázky, pokud se Úřad spokojil s tím, že rozsah činností při realizaci veřejné zakázky se nebude v prvním kalendářním roce podstatným způsobem odlišovat od rozsahu pěstebních činností stanoveného v sumářích, které byly přílohou zadávací dokumentace a dále, že poměr technologií se v prvním kalendářním roce nebude podstatným způsobem odlišovat od poměru technologií obsaženého v sumářích v zadávací dokumentaci. Navrhovatel postrádá ve vymezení předmětu veřejné zakázky, jakým způsobem bude zadavatel upřesňovat rozsah pěstebních a těžebních činností a způsob jejich realizace v dalších letech plnění veřejné zakázky.
18. Navrhovatel dále vytýká v rámci vymezení předmětu veřejné zakázky, že uchazeči neměli k dispozici v době podání nabídky těžební ani pěstební projekt.
19. Dále navrhovatel namítá, že provádění těžebních činností bude vycházet z odlišných podkladů, než jaké byly stanoveny v zadávacích podmínkách, bude-li respektováno ustanovení III. odst. 4 Smlouvy o provádění těžebních činností. Totéž platí o pěstebních činnostech ve vztahu k ustanovení VII. Smlouvy.
20. Navrhovatel námitky uzavírá konstatováním, že předmět veřejné zakázky zadavatel stanovil nedostatečně. Navíc zadavateli je při respektování jím vymezeného předmětu veřejné zakázky umožněno stanovit předmět plnění veřejné zakázky při její realizaci odlišně od zadávacích podmínek, neboť v letech 2009 a 2010 není zadavatel smluvně ve změně předmětu plnění nijak omezen.
21. Podle navrhovatele závěr Úřadu o tom, že zadavatel v okamžiku započetí zadávání veřejné zakázky neznal přesnější rozsah poptávaných služeb, a proto nebylo v jeho moci stanovit rozsah předmětu veřejné zakázky zcela přesně, je nesprávný. Úřad se podle navrhovatele měl zabývat tím, zda zadavatel mohl a měl přesnější rozsah poptávaných služeb znát.

Závěr rozkladu

22. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) SŘ napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

23. K podanému rozkladu se písemně vyjádřil zadavatel, který navrhl jeho zamítnutí a potvrzení rozhodnutí Úřadu. K námitce neprovedení navržených důkazů uvedl zadavatel, že jejich provádění považuje za nadbytečné. K námitce nesprávně určeného okruhu účastníků uvádí, že se neztotožňuje s názorem navrhovatele ohledně rozporu s oprávněnými zájmy navrhovatele z hlediska zájmu vybraného uchazeče, neboť z teoretického rozporu mezi zájmem navrhovatele a zájmem vybraného uchazeče v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nelze a priori vyvozovat nepřipustnost účastenství vybraného uchazeče v takovém řízení.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“), věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.
25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 SŘ napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S316/2007/VZ-05359/2008/510/MO ze dne 25. 3. 2008, zastavil předmětné správní řízení, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

K výroku I. rozhodnutí

27. V otázce zastavení správního řízení předně uvádím, že jsem se ztotožnil s názorem Úřadu, že v tomto případě je namístě aplikovat ustanovení § 118 ZVZ, konkrétně závěr tohoto ustanovení „jinak řízení zastaví“.
28. **Podle § 118 ZVZ** „Nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad uloží nápravné opatření tím, že zruší zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivý úkon zadavatele, **jinak řízení zastaví.**“
29. Zcela souhlasím se závěry odůvodnění Úřadu, pokud na principu volného uvážení vyhodnotil jednotlivé námitky navrhovatele vznesené proti zadávacímu řízení v rámci předmětné veřejné zakázky.
30. V této souvislosti poukazuji na to, že Úřad při svém rozhodování využívá svého **diskrečního oprávnění**, v rámci něhož klade důraz na hodnocení důsledků případného porušení zákona zadavatelem. Správní uvážení představuje významný institut správního práva, který v sobě propojuje rovinu právní a faktickou, rovinu abstraktních úvah a rovinu konkrétní rozhodovací činnosti. **Podstatu správního uvážení lze spatřovat v tom, že se vznikem nebo existencí určitých podmínek nespojuje příslušné ustanovení právního předpisu nutnost nastoupení jediného možného právního následku, a naopak ponechává subjektu vykonávajícímu veřejnou správu určitý prostor pro formulaci vlastního řešení – rozhodnutí.** Veřejná správa, regulující, chránící a sloužící ve velmi rozsáhlém okruhu společenských vztahů, nemůže vystačit pouze s příslušnými právními úpravami, neboť ty nikdy nemohou předvídat, obsáhnout a řešit všechny různorodé situace a problémy, které v okruhu spravovaných záležitostí mohou

nastat. V daném případě je otázka, zda porušení ovlivnilo, mohlo ovlivnit či neovlivnilo, pouze v rukou rozhodovacího orgánu, který věc posuzuje z hlediska svého vlastního uvážení v kontextu s dalšími okolnostmi daného případu.

31. Správní uvážení se projevilo v posouzení Úřadu ve vztahu **k vymezení předmětu veřejné zakázky**, pokud konstatoval, že nebylo v moci zadavatele stanovit rozsah předmětu veřejné zakázky v době jejího zadávání zcela přesně tak, jak tomu bude ve skutečnosti. V rámci svých možností však zadavatel zadal předmět veřejné zakázky s dostatečnou přesností tak, aby uchazeči mohli v plném rozsahu zpracovat své nabídky. Považuji proto závěr Úřadu ohledně toho, že zadavatel neporušil ZVZ při vymezení předmětu veřejné zakázky za správný. Tento závěr dovodil Úřad v rámci aplikace správního uvážení a správně uzavřel, že předmět veřejné zakázky byl vymezen s dostatečnou přesností. Otevřen zůstal prostor pro uchazeče, respektive pro jejich management, aby odrazili své zkušenosti při zpracování své nabídky. Pokud by si chtěli vytvořit rezervu odrazilo by se to na jejich vyšší nabídkové ceně, pokud s vědomím nižších zisků, by se rozhodli pro druhou variantu, nabídli by nabídkovou cenu nižší.
32. K námitkám navrhovatele k vymezení předmětu veřejné zakázky dále uvádím, že zadavatel v zadávací dokumentaci definoval, co se rozumí pěstebními a těžebními činnostmi. Příloha č. 2 obsahuje detailní souhrn pěstebních činností a těžebních činností, které jsou specifikovány jak co do přesného popisu jejich činností, tak i do jejich rozsahu. U každé konkrétní požadované činnosti je jednoznačně stanoven počet měrných jednotek, které zadavatel v rámci předmětu veřejné zakázky požaduje splnit. Místo plnění předmětů veřejných zakázek je vždy specifikováno číselným označením SÚJ, a to včetně mapových podkladů. Uchazeči tedy měli jednoznačné a přesné informace o místě plnění veřejné zakázky. Zadavatel v čl. VII odst. 1 Smlouvy o poskytování lesnických činností stanovil, že rozsah pěstebních činností stanovených v Pěstebním projektu pro první kalendářní rok plnění a poměr technologií stanovených v Těžebním projektu pro první kalendářní rok plnění se nesmí podstatným způsobem odlišovat od odpovídajícího rozsahu pěstebních činností a poměru technologií stanovených v sumářích, které byly součástí zadávací dokumentace. Jak vyplynulo z čl. VII odst. 1 Smlouvy o poskytování lesnických činností, rozsah předmětů veřejných zakázek je detailně uvedený v sumářích v zadávací dokumentaci. Zadavatel současně stanovil, že rozsah předmětu uvedený v sumářích se nebude v prvním roce plnění smluv podstatným způsobem odlišovat od skutečných rozsahů předmětů jednotlivých veřejných zakázek. Rozsah předmětů veřejných zakázek se tak nemá v prvním kalendářním roce plnění smluv podstatným způsobem odlišovat od skutečných rozsahů předmětů jednotlivých veřejných zakázek stanovených v Projektech.
33. Co se týče fiktivních porostů (tj. porostů, na nichž budou prováděny mimořádné těžební práce, jejichž případnou potřebu, rozsah ani umístění zadavatel v okamžiku veřejné zakázky nezná a znát ani nemůže, neboť se jedná o mimořádné a nepředpokládané práce), pak cena za provedení těžby těchto porostů nebyla předmětem hodnocení. S tím, že zadavatel nezná přesný rozsah těchto prací, byli uchazeči seznámeni, na rozdíl od řádných těžebních prací, které naopak zadavatel přesně a detailně specifikoval. Dovožuji tedy, že jistou neurčitost lze spatřovat v rozsahu těžebních prací na fiktivních porostech. Z předložené dokumentace jsem zjistil, že ceny za provedení těžebních prací ve „fiktivním

porostu“ nejsou předmětem hodnocení nabídek. Cena za provedení těchto případných prací bude vycházet z odpovídajících jednotkových cen vybraného uchazeče za provedení příslušných těžebních prací v té SÚJ, v jaké se bude „fiktivní porost“ nacházet.

34. Namítané **průtahy v řízení** akceptuji, avšak způsobeny byly tyto průtahy objektivní situací, spočívající v abnormálním počtu nápadu věcí koncem roku 2007 a počátkem roku 2008. Tato situace byla ještě komplikována doměřováním kaucí, podávanými rozklady proti rozhodnutím o předběžných opatřeních, přibíráním nových účastníků do řízení atd. S ohledem na neobvykle velký rozsah a množství dílčích úkonů, nebylo v možnostech Úřadu v této situaci vždy dostat zákonným lhůtám.
35. Vzhledem k tomu, že veškeré potřebné informace byly dostupné z předložené zadávací dokumentace, jakož i dalších předložených podkladů, nebylo třeba přistoupit k **doplnění dokazování** formou znaleckého posudku. V tomto směru proto Úřad postupoval správně, pokud návrhu na ustanovení znalce nevyhověl, neboť doplnění dokazování znaleckým posudkem by bylo v případě tohoto řízení zcela nadbytečné. Ze stejných důvodů nebylo třeba ve věci nařizovat ústní jednání.
36. Neakceptuji námitku navrhovatele ohledně **okruhu účastníků řízení**. V souvislosti s otázkou účastenství podle ustanovení § 116 zákona je namístě poukázat na rozhodovací praxi Krajského soudu v Brně, který se zabýval otázkou, kdo je účastníkem řízení v případě, kdy je zadavateli vytýkána skutečnost, že vůbec podle zákona při zadávání veřejné zakázky nepostupoval. Soud dospěl k závěru, že *ex lege*, a to již od počátku řízení, je účastníkem řízení též uchazeč, kterému byla zakázka přidělena (rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci „Lesy České republiky – účastenství v řízení“).
37. Soud se tedy k otázce účastenství vyslovil tak, že správně řízení řešící primárně otázku, zda bylo či nebylo postupováno podle zákona, které je uzavřeno s výsledkem, podle něhož podle zákona postupováno nebylo, má v situaci, kdy zadavatel již uzavřel smlouvy s jednotlivými dodavateli, jejichž uzavření mělo zadávací řízení podle zákona předcházet, tytéž důsledky jako závěr Úřadu v řízení o přezkumu rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky, podle něhož veřejná zakázka nebyla přidělena postupem podle zákona. Zahrnuje-li tedy závěr Úřadu o tom, že zadavatel podle zákona nepostupoval, v sobě nutně i závěr o tom, že veřejná zakázka nebyla přidělena řádným postupem, a je-li vítězný uchazeč v případě, kdy je přezkoumáván postup zadavatele při rozhodování o přidělení zakázky účastníkem řízení, pak jím nutně musí být i tehdy, pokud je přezkoumáváno zadání veřejné zakázky. V obou případech je vítězný uchazeč ve vztahu k zadavateli ve zcela shodné situaci a je proto namístě, aby byl i ve stejné procesní situaci v řízení před Úřadem.
38. V citovaném soudním rozhodnutí je další závěr, a sice, že na plnění, které mělo být realizováno na základě uzavřených smluv mezi zadavatelem a jeho jednotlivými dodavateli musí být nahlíženo jako na plnění, které je veřejnou zakázkou, která již byla zadána. Pokud byla zadána jinak než řádným rozhodnutím zadavatele, tedy nezákonně, pak je nutno pohlížet na vítězného uchazeče jako na

uchazeče, kterým byla zakázka přidělena nezákonným postupem. V takovém případě musí Úřad s vítěznými uchazeči jednat jako s účastníky správního řízení.

39. Přibrání dalšího účastníka do předmětného řízení není projevem procesně neekonomického postupu, nýbrž výrazem stejného rovného procesního postavení zadavatele, navrhovatele i vybraného uchazeče. Námitka navrhovatele je v tomto ohledu irelevantní.
40. K otázce **stanovení cen podle indexace** uvádím, že jsem se zcela ztotožnil s názorem Úřadu v tom ohledu, že zadavatel vymezil požadavky na stanovení cen za prodej dřevin pomocí indexace dostatečně a v souladu se zákonem. Z předložených podkladů jsem zjistil, že zadavatel v návrhu smlouvy o provádění lesnických činností v části IX. „cena protiplnění“ stanovil: „Peněžní vyjádření hodnoty protiplnění poskytovaného ze strany Lesů ČR (kupní cenu dříví v sortimentu surový kmen) stanoví příloha Z8 smlouvy (ceník prodeje dříví na lokalitě «při pni»). Kupní cena dříví v sortimentu surový kmen stanovená přílohou Z8 smlouvy je platná pro 1. čtvrtletí roku 2008. V následujících čtvrtletích bude kupní cena dříví v sortimentu surový kmen čtvrtletně upravována zvláště pro skupinu listnatých dřevin a zvláště pro skupinu jehličnatých dřevin za podmínky, že změna indexu pro příslušnou skupinu dřevin za dané kalendářní čtvrtletí ve srovnání vůči indexu pro příslušnou skupinu dřevin za 4. čtvrtletí roku 2007 přesáhne 5 %. Pokud změna indexu pro příslušnou skupinu dřevin za dané kalendářní čtvrtletí ve srovnání vůči indexu pro příslušnou skupinu dřevin za 4. čtvrtletí roku 2007 přesáhne 5 %, bude kupní cena dříví v sortimentu surový kmen stanovená přílohou Z8 smlouvy pro příslušnou skupinu dřevin pro kalendářní čtvrtletí následující po kalendářním čtvrtletí, za něž změna indexu pro příslušnou skupinu dřevin ve srovnání vůči indexu pro příslušnou skupinu dřevin za 4. čtvrtletí roku 2007 přesáhla 5 %, s účinností od prvního dne takového kalendářního čtvrtletí změněna o rozdíl mezi indexem pro příslušnou skupinu dřevin za dané kalendářní čtvrtletí a indexem pro příslušnou skupinu dřevin za 4. čtvrtletí roku 2007“.
41. Problematiku stanovení cen za prodej dřevin pomocí indexace zadavatel dále upřesnil i v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám.
42. Na základě shora uvedeného konstatuji, že dodavatelé měli dostatek informací, jakým způsobem mají stanovit cenu za prodej dřevin, a jakým způsobem bude při výpočtu těchto cen využito tzv. indexu cen v lesnictví (surové dříví) vyhlášeného ČSÚ. Uzavírám tedy, že požadavek zadavatele na způsob stanovení cen pomocí indexace byl vymezen dostatečně přesně, tak aby jednotliví uchazeči mohli přizpůsobit své nabídky požadavkům zadavatele.
43. O předchozím rozkladu navrhovatele ze dne 4. 3. 2008 proti usnesení Úřadu ze dne 18. 2. 2008 č. j. S316/2007-03837/2008/510-MO, který se týkal totožné námítky navrhovatele ohledně nepřipustnosti účastenství vybraného uchazeče jsem rozhodl dne 13. srpna 2008, rozhodnutím č. j. R068/2008/02-16384/2008/310-AS. Citovaným rozhodnutím jsem ze stejných důvodů, které uvádím shora, napadené usnesení Úřadu ze dne 18. 2. 2008 č. j. S316/2007-03837/2008/510-MO potvrdil a podaný rozklad zamítl.

K výroku II. rozhodnutí

44. Jak stanoví § 119 odst. 2 ZVZ, součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Podle § 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 ZVZ o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, činí 30 000,- Kč. S uložení náhrady nákladů řízení v případech jiných způsobů rozhodování vyhláška nepočítá, a tudíž zastaví-li Úřad správní řízení proto, že nebylo shledáno porušení zákona na straně zadavatele, povinnost uhradit náklady řízení nevzniká.
45. Pro úplnost uvádím, že uložení náhrady nákladů správního řízení v případech, kdy se zadavatel nedopustil porušení zákona, by zcela popíralo základní účel a smysl, proč byl institut náhrady nákladů řízení do zákona zaveden. Tomuto závěru koresponduje i obdobný institut v § 79 odst. 5 SŘ. Podle posledně zmíněného ustanovení SŘ povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti.
46. S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, že Úřad nepochybil, když zadavateli neuložil uhradit náklady správního řízení podle § 119 zákona.

V. Závěr

47. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se ZVZ a SŘ, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
48. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
2. Pradědský lesní závod, a. s., 793 26 Vrbno pod Pradědem, Nádražní čp. 599
3. KATR a. s., Potočná 334/5, 793 43 Stará Ves
4. spis

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce